

BẢN TIN

ÁI HỮU GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VĨNH NGHIÊM HẢI NGOẠI

P.O. Box 1533 Westminster, CA. 92684 Phone & Fax: (714) 899-8167 Email: tuelinh@juno.com

Năm thứ 9 Số 74&75
Phật Lịch 2544
Ngày 15-8-2000

Mục Lục

*

Thư ngỏ <i>PT</i>	Trang 1
Lòng hiếu từ của một vị Ni <i>Viên Ngọc Dũng</i>	2
Niệm Phật và lần tràng hạt <i>Bình An Sơn</i>	3
Chuyến về Việt Nam <i>Diệu Thu</i>	4
Tin tức nội bộ, Hội ngộ 2000 <i>minhoatuelinhphuctrung</i>	6

Thưa quý Anh, Chị,

Số này do nhiều lý do từ những ngày tháng trước tồn lại và vì khó khăn, chúng tôi đã nhập 2 số chung lại.

Nhiều anh, chị có thể nghe nhắc đến chị Ni hay Sư Bà Hải Triều Âm, xin mời đọc bài Lòng hiếu từ của một vị Ni.

Để chuẩn bị Hội Ngộ Ái Hữu Vĩnh Nghiêm năm 2001, xin mời quý anh, chị thành viên theo dõi tin tức kể từ số này để biết chi tiết, đặc biệt dành thì giờ và hồ hào cùng anh chị em khác tham dự.

Nếu quý anh chị có những ý kiến, đề nghị chi xin hãy liên lạc với quý anh Ngô Mạnh Thu, Tuệ Linh, Đặng Đình Khiết, Nguyễn Văn Bình, Khánh Ninh để được biết những chi tiết, điều kiện tham dự hội ngộ kỳ này.

Còn vấn đề Niên liễm năm 2000, anh chị thành viên nào chưa đóng góp, xin vui lòng gửi chi phiếu \$30.00 đến chị:

*Nguyễn Thị Tuyết Mai
12960 Guadalajara Cir.
Cerritos, CA 90703-6109*

hoặc địa chỉ văn phòng thường trực của Ban Chấp Hành cũng được.

Chúc quý Anh, Chị thân tâm thường lạc và tu học tinh tấn

Bản Tin

Bản Tin 74&75 Trang 1

LÒNG HIẾU TỪ CỦA MỘT VỊ NI

Viên Ngọc Dũng

Giới thiệu : Nhiều bài viết về Lịch sử Gia Đình Phật Tử có nhắc đến Chị Ni, là một chị Trưởng ở miền Bắc, một trong những Huynh Trưởng tiên phong như anh Lê Vinh, anh Đặng Văn Khuê, chị Tuệ Mai, anh Trần Thanh Hiệp, đã góp phần xây dựng phong trào Gia Đình Phật tử ở đất Bắc, tôi đã hỏi vài Huynh Trưởng kỳ cựu cũng biết chị Ni là Sư bà Hải Triều Âm. Tết năm 1960 Đại Đức Chính Tiến có tổ chức di thập tự, đến chùa Vạn Đức ở Thủ Đức, người bảo với tôi là nhân thể ghé thăm chị Ni đang tu ở đó, nhưng hôm ấy chẳng may chị Ni đi vắng, tôi không có duyên gặp nên vẫn để tâm tìm kiếm, như một công việc làm tỏ lòng biết ơn người mở đường khai lối. May thay năm 1999, tôi đã gặp được bài này đăng trên báo GN, xin giới thiệu cùng quý anh chị.

Phúc Trung

Ni trưởng Hải Triều Âm sinh năm 1920 tại Hà Nội trong một gia đình bố là bác sĩ người Pháp (La Đờ Ba) mẹ là nữ hộ sinh người Việt, có hai người dì ruột xuất gia.

Thuở thiếu thời tên là Cattolan, được nuôi dạy trong trường Pháp, sau làm ở sở Bưu Điện Hải Phòng, rồi Hà Nội. Năm 1945, đại nạn lớn trong gia đình, một ngày ông bố và anh ruột đều qua đời, năm ấy cô được 25 tuổi.

Từ đó, ni trưởng nhận thấy cuộc đời là vô thường, đã cùng mẹ quy y Tam Bảo và chuyên tâm nghiên cứu Phật giáo, tham học Ngài Tuệ Nhuận, HT Giải Ngạn (chùa Hưng Ký), và HT Đồng Đắc (chùa Tàu). Ni trưởng tham gia tổ chức Gia Đình Phật Tử ở chùa Cấm (Hải Phòng), chùa Chân Tiên

(Hà Nội), thường được gọi là chị Ni và làm công tác từ thiện cứu giúp người tật nguyền, cô nhi quả phụ. Ngoài ra, ni trưởng còn tham gia viết bài cho báo Bồ Đề với bút hiệu là Cát Tường Lan. Cô Cattolan công tác ở Bưu Điện bờ hồ với trang phục của một cô đầm nhưng lại phát nguyện ăn chay trường mộ Phật. Cô lãnh lương được 3000 đồng (tiền Đông Dương) thì 1000 đồng dành cho hai mẹ con sinh hoạt, 1000\$ làm công tác từ thiện, 1000\$ cúng dường Tam Bảo.

Năm 1951, cô được cử đi họp Đại hội Phật giáo Thống Nhất lần thứ nhất ở chùa Từ Đàm - Huế.

Với một tấm lòng tin nguyện Phật sâu, cô quyết tâm thầy xuất gia. Một duyên lành lớn, cô đã gặp Hòa Thượng Đức Nhuận (cố Pháp chủ, tịch năm 1994) ở chùa Tàu. HT thấy một cô đầm thường đến chùa lễ Phật nghe pháp, Ngài e ngại không dám độ. Sau đó, cô thay đổi, để tóc dài, mặc áo dài Việt Nam, đi lại cần mẫn với chư Tăng tham gia các hoạt động Phật sự. Thấy cô có hạnh, chí thành với sự tu hành nên HT hứa khả độ cô xuất gia.

Sau khi xin nghỉ việc ở Sở Bưu Điện và thuê người trông nom mẹ, đồng thời gửi mẹ vào Tòa Soạn báo Bồ Đề nơi Ngài Tuệ Nhuận ở.

Năm 1953, HT Đức Nhuận đưa cô gặp một vị sư bà 90 tuổi ở thôn Phùng Khoang (Thanh Xuân, ngoại thành Hà Nội) cô được thể phát với pháp hiệu là Hải Triều Âm và thụ Sa Di giới ở tổ đình Phùng Khoang.

Thôn này già nửa làng là đạo Thiên Chúa, bên nhà thờ có cô đầm, nhiều lần sang chùa thuyết phục Ni trưởng theo đạo Thiên Chúa nhưng không kết quả!

Sau, bà mẹ ốm nặng, Ni-trưởng xin phép tổ trở về nuôi Mẹ, nhưng vẫn ăn vận nhà chùa, tận tâm chăm sóc mẹ từ cơm nước, ăn uống, thuốc thang

Bản Tin 74&75 Trang 2

Niệm Phật và lần tràng hạt

Bình An.Son

Chúng ta thường thấy nhiều Phật tử VN miệng niệm "Nam Mô A Di Đà Phật", tay lần tràng hạt ... Trong môi trường Phật giáo Đại thừa, ta thường cho rằng đó là một pháp tu Tịnh Độ .

Thật ra, niệm Phật và dùng chuỗi hạt không phải chỉ dành riêng cho những người hành trì theo pháp tu Tịnh Độ, mà trong các quốc gia theo truyền thống Phật giáo Nguyên Thủy -- như Thái Lan và Miến Điện, nhiều Phật tử (cư sĩ lẫn tu sĩ) cũng dùng tràng hạt và niệm Phật. Đó là một pháp tu rất tốt để Định Tâm và nuôi dưỡng Tín Tâm trong công tác tu tập.

[Niệm Phật là một trong 40 đề mục hành thiền, phần Định học, trong quyển Thanh Tịnh Đạo - Visudhi-magga, The Path of Purification]

Thay vì niệm A Di Đà, Phật tử Nam tông chỉ niệm hồng danh của Đức Phật Tổ Thích Ca . Họ niệm 10 danh hiệu Phật bằng câu Pali:

(tiếp theo *Lòng hiếu từ của một vị Ni* nơi trang 2)

... Đúng là một tấm gương về đạo hiếu trong thiên gia đối với phụ mẫu. Cuối năm 1954, Ni Trưởng cùng thân mẫu vào chùa Dược Sư Sài Gòn tu (Trụ sở của Hội Phụ Nữ Phật Tử Nam Việt). Ni trưởng xin phép ban lãnh đạo ni trường cho phép ni trưởng không phải sinh hoạt trong ni chúng, vì còn phải phụng dưỡng mẹ già, tự tu và tham học với ngài Tuệ Nhuận. Ít năm sau bà mẹ mất, Ni trưởng thụ đại giới và chuyên giảng pháp trong chúng và ở các chùa. Sở trường của ni trưởng là pháp môn Nhĩ căn Viên Thông của Bồ Tát Quán Thế Âm. Thập niên 60, Ni trưởng tu ở thiền viện Vạn Đức Thủ Đức.

"*Tipi-so Bhagava: Araham, Samma-sambud dho, Vijjacarana-sampanno, Sugato, Lokavidu, Anuttaro, Purisaddhamma-sarathi, Satthaddeva-manus-sanam, Buddhho, Bhagava-ti*"

Có nghĩa là:

"*Thật thế, Đức Thế Tôn là: Bạc Ứng cúng, Chánh Biến tri, Minh hạnh túc, Thiện thế, Thế gian giải, Vô thượng sĩ, Điều ngự trượng phu, Thiên nhân sư, Phật, Thế tôn*"

Câu Pali nghe tuy dài, nhưng nếu niệm quen rồi thì cũng dễ nhớ, dễ thuộc với những âm thanh trầm bổng. Đó là một câu thường gặp rất nhiều trong kinh tạng Nikaya, và đã được Đức Phật dạy cho các thầy Tỷ kheo trong pháp tu Niệm Phật. Ngày nay, đây là câu tụng niệm hằng ngày của các Phật tử, dù là người Thái, người Miến, Miên, Lào, Tích Lan, v.v... cũng đều tụng câu Pali đó .

Chuỗi hạt thì có số hạt không thống nhất. Tuy nhiên, thông thường là 108 hạt. Có nhiều lối giải thích về con số này, và Thầy Chơn Thiện có 1 bài viết ngắn, đăng trong tập Phật Học Cơ Bản mà tôi sắp sửa đưa vào trang web BuddhaSasana .

Ni trưởng nghiêm trì giới luật, không giữ tiền của, độ ngọc, tích cực công tác từ thiện, chuyên tu thiền định kết hợp pháp môn "Nhĩ căn viên thông"; tiếp chúng, độ nhân cho nhiều người, từ kẻ sơ cơ cho đến người có căn duyên; ăn tống, dịch thuật kinh sách. Cho tới ngày nay số Ni chúng tới tham học kể đến hàng trăm và nhiều đệ tử ở hải ngoại. Hiện nay Ni trưởng ở Đại Ninh (Lâm Đồng), trụ trì tịnh thất Hương Sen, Linh Quang ... tuy tuổi già sức yếu nhưng vẫn tinh tấn kẻ vãng khai lai làm bạc lương đồng cho hàng hậu học Ni chúng.

Bản Tin 74&75 Trang 3

Chuyến về Việt Nam

Tôi về Việt Nam ba tuần để thăm gia đình và nhân tiện đi thăm một vài người bạn. Gần mười hai năm xa quê hương tôi cũng đã về thăm gia đình mấy lần. Ngày ra đi cha mẹ tôi còn khỏe mạnh và tinh táo. Lần đầu về, thấy cha mẹ tôi già hơn. Lần sau tôi về, cha tôi đã mất gần một năm và mẹ tôi thì quên quên nhớ nhớ.

Lần này về thì đã mãn tang cha tôi được một năm rồi. Mẹ tôi không còn nhớ tôi là ai nữa, người đã quá lẩn, cả ngày chỉ nằm ở ghế bố cười nói nhỏ nhỏ một mình, không ai hiểu bà đang nói gì. Thỉnh thoảng gọi tên một vài đứa con. Có lần, nghe mẹ nhắc đến tên, tôi mừng chảy nước mắt. Ngày xưa người gọi tên tôi là thường quá. Bây giờ chỉ mong trong tiềm thức người còn nhớ đến tên một đứa con sống ở nơi tha hương này. Các cô dì chú bác của tôi cũng lần lượt ra đi vĩnh viễn. Lần sau về không biết sẽ thế nào???

Thường thường tôi về Sài Gòn vào dịp hè nên cũng đúng mùa mưa, bão miền biển và lũ lụt miền Nam. Mưa Sài Gòn vẫn là những cơn mưa rào mà những người Sài Gòn xưa thường khó quên. Năm nay tôi về sớm hơn nhưng cũng là mùa mưa, đang bắt đầu mùa bão và nước lũ cũng chồm lên ở các tỉnh miền Nam.

Và khi tôi sang đây thì lũ đang gây tai họa cho đồng bằng Cửu Long. Bây giờ Sài Gòn có rất nhiều con đường ngập lụt nặng trong lúc mưa và cả sau cơn mưa.

Tôi đến thăm chị Cảnh, chồng chị bị tai nạn xe từ những tháng trước, sau thời gian điều trị bây giờ anh ấy đi lại cũng còn rất khó khăn. Chị Cảnh có một mình chăm sóc nên thấy chị có phần mệt mỏi. Anh Thi đưa tôi đến thăm anh chị Khôn. Đã từ mười ba năm nay tôi mới gặp lại anh Khôn.

Bây giờ anh nói chuyện nhiều hơn ngày xưa. Anh hỏi thăm anh em bạn cũ và anh còn nhấn thêm một câu: *"Nếu chị có gặp em nào của GM trước thì nói rằng: anh Khôn bây giờ vui lắm, không khó chịu như ngày xưa nữa"*. M. Đạt thì đã gần bình phục lại sau tai nạn xe. Chị Dương thì vẫn ốm như mấy năm trước sau lần bị đau tim, nhưng lúc này sức khỏe có phần khả quan hơn. Bác N. Pháp thì đã bình phục nhiều. Chị Tịnh Uyên thì khỏe và tinh thần vẫn như ngày xưa.

Ngày thứ bảy, có một khóa lễ 49 ngày của thân mẫu một chị trong Đoàn Phật Tử A Dật Đa ở chùa Phước Hải. Tôi đến dự lễ và gặp được một số người quen. Tôi gặp và nói chuyện với sư cô Tịnh Nguyên chừng mười phút. Tôi có một tấm hình chụp sư cô trong ngày Đại Hội HT năm 64 trong phòng họp của tiểu ban ngành nữ, người yêu cầu tôi sang cho một tấm giữ kỷ niệm.

Chùa Phước Hải đất chật hẹp nhưng lại được chăm sóc gọn gàng. Trên một khoảng sân thượng xây cất một vài cảnh trí rất đẹp, chụp hình lên không ai nghĩ đó là một khoảng sân thượng nhỏ. Tôi cũng chụp mấy tấm hình.

Ngày hôm sau tôi đến lễ chùa Vĩnh Nghiêm nhằm ngày mừng một chủ nhật. Nhìn chùa lòng tôi có chút xót xa. Không đúng khóa lễ nên cũng thưa người. Đi vòng quanh chùa có một vài thay đổi nhỏ nhưng nhìn chung thì kém phần sửa sang tu bổ. Sân chùa vẫn hàng quán ăn bán tràn lan làm mất vẻ trang nghiêm của nơi thờ phượng.

Tôi cũng có một vài bữa ăn họp mặt với gia đình anh chị em và một vài người bạn. Có một bữa ăn mà tôi cảm động vì tôi nghĩ mọi người đã dành cho tôi nhiều sự quý mến. Tôi mời vào lúc năm giờ chiều và yêu cầu đến sớm hơn càng tốt. Mười hai giờ trưa một cơn mưa lớn kéo dài suốt đến hai giờ trưa mới tạnh. Tôi đã mừng, nhưng đến bốn

Bản Tin 74&75 Trang 4

giờ chiều mưa lại bắt đầu mà thêm giông gió. Tôi thật buồn và nghĩ chắc ít người dám đến.

Em tôi thờ dài: "*Chắc ngày mai mình ăn một nghỉ ...*" Địa chỉ của em gái tôi vì là khu đất mới chia lô nên còn lộn xộn khó tìm. Tất cả những người đến đều đội mưa đi quanh quẩn một lúc rồi phải gọi điện thoại hẹn chỗ đứng để các cháu ra đón. Người nào đến nơi cũng mặc áo mưa mà quần áo thì ướt gần hết. M. Đạt và D. Minh đến trước, sau khi gọi điện thoại vào cho cháu ra dẫn đường. Vừa ngồi xuống thì điện thoại reng, anh chị P. Văn tìm nhà không thấy. Chị Uyên cẩn thận gọi điện thoại hỏi trước chi tiết đường đi, tưởng rằng yên tâm với chị nhất. Điện thoại reng Nam, P. Thiện và Nguy báo rằng Bác N. Pháp và chị Uyên đã đi trước rồi yêu cầu chỉ đường lại. Điện thoại reng tiếp, chị Uyên báo là hai người đang đứng ở đường số 15 gần nhà nhưng không biết số nhà đó ở khúc nào. M. Đạt mặc áo mưa chở một cháu ra đón nhưng vòng quanh mãi không thấy phải trở về.

Tôi thật nóng ruột. Rồi thì vì điện thoại của P. Thiện, anh P. Văn chở một cháu ra đầu đường tìm một lúc thì gặp cả mấy người. Mưa vẫn lớn quá! Anh P. Ân gọi điện thoại cáo lỗi vì mưa lớn quá đường lội, anh lại đi xe đạp mà tuổi thì lớn rồi. Chị Cảnh cáo lỗi mong thông cảm cho hoàn cảnh của chị. T. Phúc ở Phú Lâm, đường ngập lụt đi không được. Anh chị Khôn gọi điện thoại nói rằng yếu trong người phải đi bác sĩ, sau đó sẽ đến.

Khoảng hơn 6 giờ một lần nữa điện thoại reng, chị Khôn hỏi đường. Riêng chị D. Khánh đã đến nhà hai lần; chị đi xe đạp một mình tìm suốt hai tiếng mới ra. Mọi người đều ướt và lạnh. Nhìn mọi người trong lòng tôi thật cảm động. Em tôi mời mỗi người một ly trà gừng cho ấm bụng. Bà'c N. P cười vui vẻ: "*Hôm nay chị D. Thu ra một trò chơi khó khăn hơn những lần đi trại*". Mọi người thật vất vả. Đến 9 giờ tối thì tàn ... tiệc.

Vẫn còn mưa nhỏ nhưng đường thì quá lầy lội và hơi tối. Tôi lại ái ngại nhìn mọi người mà không biết nói sao ngoài lời cảm ơn chân thật. Một điều nữa làm tôi lo lắng và xúc động hơn là ngày hôm sau đọc báo tôi thấy nói: Trận mưa ngày hôm trước bắt đầu lúc 4 giờ chiều đến 9 giờ đêm ở Sài Gòn gần như là một trận bão rớt làm 46 cây tróc gốc, gãy đổ, một người chết, 3 người bị thương, tốc nóc nhà của chung cư Ngô Đức Kế, làm sập một căn nhà ở khu ngoại thành. Tôi vội vàng gọi điện thoại hỏi thăm xem trên đường về có ai gặp trở ngại gì không?

Tôi gặp T. Phúc, vẫn "tròn trịa" như xưa, nhưng than rằng dạo này yếu hơn nhiều. Đó là định luật chung thôi. Vài ba năm mới gặp lại nhau thì sức khỏe ai cũng giảm đi cũng như vài nếp nhăn hiện trên khuôn mặt làm sao tránh được. Có người hỏi tôi có gặp mặt thường xuyên với các anh chị em bạn cũ không? Tôi phải làm sơ một bản so sánh từng tên người và khoảng cách đường đi để đáp lời. Muốn gặp anh Thảo, Khiết, Tâm, chị Dung ... tôi phải ngồi trên máy bay từ bốn đến năm tiếng chưa kể đường đến phi trường hai tiếng lái xe. Muốn gặp chị Ngọ, anh Nam, anh Tông ... tôi phải ngồi máy bay hơn ba tiếng, đi xe hơi thì phải lái xe suốt hai ngày một đêm. Những người gần nhất như Sơn, Hằng, Hoài ... cũng phải lái xe hai tiếng rưỡi đường dài hơn hai trăm cây số. Muốn gặp anh Vui, anh Thống, chị Loan, Tuyết ... cũng phải lái xe hơn năm tiếng. Mọi người mới kịp nhận ra là những dịp gặp mặt nhau không phải dễ dàng ở đất Hoa Kỳ rộng lớn này.

Thời gian về quê hương lần này ngắn hơn nên tôi không thể đi lễ thêm ở một vài cảnh chùa khác. Có những chùa chỉ đi qua nhìn bên ngoài chứ không có thì giờ vào lễ.

Diệu Thu

Bản Tin 74&75 Trang 5

TIN TỨC

TIN NỘI BỘ : Chi Ái Hữu Vĩnh Nghiêm Miền Đông đã tin nhiệm chị Vũ Thị Thuận vào chức vụ Thủ Quỹ, xin mừng chị đã được anh chị em tin nhiệm, chúc chị được nhiều sức khỏe để cùng các anh Đặng Đình Khiết, Đào Hiếu Thảo xây dựng Chi Miền Đông ngày càng khởi sắc hơn.

Được biết vào dịp lễ Độc Lập vừa qua, Trưởng Nguyễn Văn Bình đã đến Thủ Đò thăm viếng gia đình, nhân dịp này Trưởng đã sinh hoạt với Chi Ái Hữu Vĩnh Nghiêm Miền Đông và một số các Huynh Trưởng trong vùng Hoa Thịnh Đốn, Trưởng đề xướng và thúc đẩy việc hình thành sinh hoạt và tu học Huynh Trưởng trong vùng, hy vọng đề xướng hữu ích này sớm hình thành. Khi đã hiện thực, chùa Giác Hoàng sẽ là địa điểm được chọn để tu học và sinh hoạt.

Vào ngày 30-7-2000, nhân dịp Trưởng Cố Vấn Chân Quang Trần Thanh Hiệp từ Paris sang Hoa Thịnh Đốn, Trưởng Trần Thị Thanh Minh đã đứng ra tổ chức bữa ăn điểm tâm Hội Ngộ với Trưởng Trần Thanh Hiệp, nhiều anh chị em Vĩnh Nghiêm miền Đông đã đến dự, nhưng thiếu các Trưởng Đặng Đình Khiết và Đào Hiếu Thảo vì các Trưởng này đang nghỉ Hè ở miền Tây Hoa Kỳ. Buổi hội ngộ diễn ra trong bầu không khí thân mật, đầm ấm và vui tươi, ngay sau buổi điểm tâm anh chị em đã tiễn Trưởng Trần Thanh Hiệp ra phi trường trở về Paris.

Chi Ái Hữu Vĩnh Nghiêm Nam Cali cũng đã tin nhiệm chị Diệu Hương Lê Thị Hằng vào chức vụ Trưởng Ban Chấp Hành Nam Cali. Chúc Trưởng Diệu Hương nhiều sức khỏe, nghị lực để cùng với các Trưởng tại Nam Cali đẩy mạnh sinh hoạt hơn, bước đầu Trưởng đã tổ chức lễ vinh danh các bậc sinh thành và khen thưởng các cháu tốt nghiệp trong năm 2000 vừa qua.

Trong tháng 7, Trưởng Diệu Hương đã tổ chức bữa tiệc tiếp đón Trưởng Phúc Trung sang thăm anh chị em Cali, vào ngày 30 tháng 7 năm 2000, lúc 1 giờ trưa (cùng ngày miền Đông tổ chức bữa ăn hội ngộ với Trưởng Trần Thanh Hiệp), lại tổ chức sinh hoạt Chi, trong lần này có mặt Trưởng Đặng Đình Khiết, Đào Hiếu Thảo của Miền Đông và khuôn mặt mới của Miền Nam là Trưởng Phúc Thiện Ngũ Duy Thành. Trưởng Ngũ Duy Thành vốn là thành viên của Gia Đình Phật Tử Giác Minh.

Tưởng cũng cần nhắc lại Trưởng Trần Ngọc Lạc, Đặng Đình Khiết, Ngũ Duy Thành là những Trưởng đứng ra tổ chức Trại Huấn Luyện Huynh Trưởng Lộc Uyển, A Dục đầu tiên trên đất Mỹ tại Oklahoma năm 1978. Đêm bế mạc Trại, một cơ cấu tổ chức để điều hợp các Gia Đình Phật Tử tại Mỹ đã hình thành, lấy danh xưng là Ủy Ban Liên Lạc Trung Ương Gia Đình Phật Tử Việt Nam Tại Mỹ, dưới sự chứng minh của Thượng Tọa Thích Mãn Giác, nguyên Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Văn Hóa và Thượng Tọa Thích Giác Đức, nguyên Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, thành phần Ủy Ban này gồm có :

Trưởng ban : Trưởng Trần Ngọc Lạc (CA)

Phó Trưởng Ban Miền Tây : Trưởng Đoàn Thanh Nam (CA)

Phó Trưởng ban Miền Đông: Trưởng Nguyễn Đóa (NJ)

Bản Tin 74&75 Trang 6

Phó Trưởng Ban Miền Trung Mỹ: Trương Lưu Văn Hiếu(MO)
Tổng Thư Ký: Trương Đặng Đình Khiết (VA)
Phụ Tá Tổng Thư Ký: Trương Văn Hưng (VA)
Thủ Quỹ: Trương Ngũ Duy Thành (DC)
Ủy Ban Liên Lạc Cựu Huynh Trưởng: Trương Nguyễn Đức Còn (MD)

Ủy ban này được giao 2 nhiệm vụ :

- Tổ chức Đại Hội Huynh Trưởng để bầu ban Hướng Dẫn Trung Ương
- Dự thảo Quy chế Huynh Trưởng, chương trình tu học các cấp.

Tháng 8 năm 1979, Ủy Ban này có phát hành Đặc San SEN TRẮNG, nội dung gồm tin tức, hình ảnh bài vở rất phong phú gói ghém trong 10 trang, trắng đen và màu.

Nói đến Lịch sử phát triển Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ, mà không nhắc đến những dấu vết tiên khởi này sẽ là một thiếu sót.

Trong phiên họp vào đầu tháng 7 năm 2000 tại Nam Cali, Ban Chấp hành đã quyết định tổ chức Hội Ngộ Vinh Nghiêm năm 2001, vào dịp lễ Độc Lập 4-7-2000 tại chùa Pháp Quang, Texas. Đã ủy nhiệm cho Trương Nguyễn Văn Bình, thay mặt Ban Chấp Hành đến trình với với Sư Ông Trí Hiền, viện chủ chùa Pháp Quang, về thời gian và địa điểm, để được sự cho phép và giúp đỡ của Sư Ông.

Theo chương trình sơ thảo :

- Ngày thứ bảy 1-7-2001 : Tiếp đón thành viên từ các nơi về
19 giờ - 22 giờ : Họp tiền hội nghị
Giới thiệu các thành viên tham dự,
Giới thiệu phương hướng cho nhiệm kỳ tới
Thảo luận thành phần Ban Chấp Hành nhiệm kỳ tới
Thảo luận Bản Nội Quy - Chương Trình tu học 2001-2003
- Ngày Chủ Nhật 2-7-2001 : Nghênh đón chư Tôn đức về dự.
Tiếp đón khách mời.
9 giờ 00 : Khai mạc
Diễn Văn Khai mạc
Đọc thư chúc mừng
Diễn từ
10 giờ 00 : Nghị sự
Báo cáo sinh hoạt trong thời gian qua
Phương hướng cho nhiệm kỳ tới
Biểu quyết Bản Nội Quy, chương trình tu học 2001-2003
Ban Chấp Hành cũ từ chức

Bản Tin 74&75 Trang 7

